

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudkyň JUDr. Věry Balejové a JUDr. Marie Trnkové ve věci

žalobkyně: **M.H.**
bytem X
zastoupené advokátkou JUDr. Pavlínou Zíkovou
sídlem Trojanova 12, Praha 2

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**
sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2019, č. j. KUJCK 38347/2019

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2019, č. j. KUJCK 38347/2019 se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradu nákladů částku 11 228 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám její zástupkyně JUDr. Pavlíně Zíkové.

Odůvodnění:

1. Žalobou doručenou Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“) dne 27. 5. 2019 se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 3. 2019, č. j. KUJCK 38347/2019 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Městského úřadu Trhové Sviny, živnostenského odboru (dále jen „živnostenský úřad“ nebo „kontrolní orgán“) ze dne 14. 11. 2017, č. j. ŽIV/4857/Cho/4 (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

„prvostupňové rozhodnutí“) a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“), kterého se měla dopustit tím, že jako podnikající fyzická osoba, IČO x, nesplnila svoji povinnost podle § 10 odst. 2 kontrolního řádu a neumožnila při živnostenské kontrole zahájené dne 21. 3. 2017 kontrolnímu orgánu výkon jeho oprávnění stanovených v § 8 písm. c) kontrolního řádu a neposkytla kontrolnímu orgánu potřebnou součinnost spočívající v předložení požadovaných podkladů. Za spáchání uvedeného přestupku byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 40 000 Kč a povinnost nahradit náklady paušální částkou 1 000 Kč.

2. V napadeném rozhodnutí žalovaný popsal průběh řízení. Živnostenská kontrola byla zahájena z důvodu podezření na provozování hostinských služeb v objektu umístěném na adrese Otěvěk 55, Trhové Sviny (dále jen „objekt Otěvěk 55“). Pracovník živnostenského úřadu byl dne 10. 2. 2017 telefonicky informován o přijetí anonymního podnětu, dle kterého měl v uvedeném objektu probíhat provoz restaurace, která se však prezentuje jako soukromý klub. Dne 21. 3. 2017 byla v objektu Otěvěk 55, Trhové Sviny provedena kontrola živnostenským úřadem za přítomnosti České obchodní inspekce, Inspektorátu pro Jihočeský kraj a Vysočinu (dále jen „ČOI“), Státního úřadu inspekce práce, Oblastního inspektorátu práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu (dále jen „SÚIP“), orgánů Policie ČR a příslušníků Celního úřadu pro Jihočeský kraj. Osoba přítomná kontroly v daném objektu byla dcera žalobkyně, D.T.. Ta inspektorům sdělila, že se nacházejí v soukromém klubu a strava je vydána pouze členům klubu. Vysvětlila podmínky registrace v klubu. Stvrzenka za konzumaci není daňovým dokladem, nýbrž dokladem o poskytnutí členského příspěvku. Úředníci živnostenského úřadu zahájili kontrolu s D.T., která uvedla, že činnost klubu zajišťuje pro žalobkyni. Žalobkyně se v průběhu kontroly dostavila do objektu a ústně pověřila k jednání svého manžela, L.H.. L.H. odmítl živnostenským úřadem požadovanou součinnost s tím, že se jedná o soukromý klub, ve kterém není provozována živnostenská činnost. Dne 18. 9. 2017 bylo s žalobkyní zahájeno přestupkové řízení, jehož vyústěním bylo prvostupňové rozhodnutí. V odvolání žalobkyně namítala, že kontrola nebyla zahájena zákonným způsobem, neboť její dcera, D.T., nemohla být povinnou osobou ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu. Odvolací orgán prvostupňové rozhodnutí zrušil rozhodnutím ze dne 8. 2. 2018, č. j. KUJCK 20646/2018, neboť shledal důvodnou námitku, že D.T. nelze považovat za osobu povinnou ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu. Živnostenský úřad následně podal Ministerstvu průmyslu a obchodu žádost o zaujetí stanoviska ve věci vymezení povinné osoby dle § 5 kontrolního řádu. Ministerstvo průmyslu a obchodu si k posouzení této otázky vyžádalo stanovisko Ministerstva vnitra. Ve stanovisku Ministerstva vnitra ze dne 16. 5. 2018, č. j. MV-47359-2/ODK-2018 se uvádí, že právní vztah povinné osoby k osobě kontrolované se má vyznačovat určitou trvalostí, přičemž tento vztah nemusí být jakýmkoliv způsobem formalizován. Ministerstvo průmyslu a obchodu z moci úřední zahájilo přezkumné řízení, jehož výsledkem bylo zrušení rozhodnutí ze dne 8. 2. 2018, č. j. KUJCK 20646/2018. Důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí bylo, že pro naplnění atributu povinné osoby postačí, pokud se taková osoba jakýmkoliv způsobem podílela či podílí na činnosti, která je předmětem právního vztahu mezi ní a kontrolovanou osobou. Podle ministerstva nebylo pochyb o tom, že se D.T. podílela na činnosti kontrolované osoby, tedy žalobkyně. Svou činností tudíž D.T. splňovala atribut povinné osoby ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu. Nebylo tak možné akceptovat názor odvolacího orgánu, který byl prezentován ve zrušovaném rozhodnutí ze dne 8. 2. 2018, č. j. KUJCK 20646/2018 o tom, že šlo o pouhou pomoc dcery matce v rodinném klubu. Rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 22. 8. 2018, č. j. MPO 15043/2018 o zrušení rozhodnutí odvolacího orgánu bylo k rozkladu žalobkyně potvrzeno rozhodnutím Ministryně průmyslu a obchodu ze dne 11. 12. 2018, č. j. MPO 84864/18/21100/01000. Byl učiněn závěr, že povinná osoba ve smyslu legislativní zkratky je osobou odlišnou od kontrolované osoby a postačí, aby byla přítomna na místě kontroly a podílela se na činnosti kontrolované osoby, přičemž s touto kontrolovanou osobou nemusí být v žádném kvalifikovaném, resp. pracovněprávním vztahu. Po Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

obdržení pravomocného rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu byla žalobkyně v novém projednání vyzvána k možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Žalobkyně vyjádřila nesouhlas se závěrem, že její dcera mohla být v postavení osoby oprávněné, neboť pouze vypomáhala žalobkyni v domácnosti. Dále předložila nájemní smlouvu uzavřenou dne 18. 11. 2016 mezi pronajímateli žalobkyní a jejím manželem a nájemcem V.F., kdy předmětem nájmu byly nebytové prostory bývalé restaurace na adrese Otěvěk 55. Smlouva byla uzavřena na dobu určitou od 21. 11. 2016 do 31. 12. 2017. Žalovaný z registru obyvatel zjistil, že V.F., Žalovaný, vázán právním názorem Ministerstva průmyslu a obchodu, napadeným rozhodnutím potvrdil prvostupňové rozhodnutí a odvolání proti němu zamítl.

3. Žalobkyně předně namítá, že žalovaný chybně vykládá stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 16. 5. 2018, č. j. MV-47359-2/ODK-2018, neboť výpomoc D.T. nelze považovat za výkon práce nebo za jiné propojení s žalobkyní jako s podnikatelským subjektem.
4. Žalobkyně v podané žalobě předně zdůraznila, že ke dni zahájení kontroly neprovozovala podnikatelskou činnost v prostorách bývalé restaurace v objektu Otěvěk 55, neboť tyto prostory společně s manželem pronajala V.F., a ten užíval pronajaté prostory společně s dalšími členy Soukromého klubu Vráž (dále jen „soukromý klub“), mezi které patřila i žalobkyně a její dcera. Žalobkyně namítla, že se žalovaný nevypořádal s předloženou nájemní smlouvou.
5. Žalobkyně rozporuje zahájení předmětné kontroly, neboť nebyla naplněna žádná z podmínek uvedených v § 5 odst. 2 kontrolního řádu. Vzhledem k tomu, že nedošlo k účinnému zahájení kontroly, nemohl kontrolní orgán vyžadovat poskytnutí součinnosti dle § 8 písm. c) kontrolního řádu. Žalobkyně přesto požadované informace kontrolnímu orgánu poskytla.
6. Žalobkyně již v průběhu kontroly namítala nezákonnost samotné kontroly, neboť úředníci kontrolního orgánu vstoupili do soukromých prostor žalobkyně, které byly toho času pronajaty třetí osobě. Nebyly tudíž naplněny podmínky uvedené v § 7 kontrolního řádu, neboť předmětný objekt nebyl užíván k podnikání či provozování hospodářské činnosti samotnou žalobkyní.
7. Vzhledem k uvedeným skutečnostem má žalobkyně za to, že nenaplnila skutkovou podstatu vytykaného přestupku, její jednání nebylo společensky škodlivé ani zaviněné, neboť žalobkyně nevykonávala podnikatelskou činnost. Žalobkyně má za to, že neposkytnutí součinnosti není společensky škodlivým protiprávním činem a v případě shledání porušení zákona bylo namístež uložit napomenutí, nikoliv neúměrnou pokutu. Kontrolní orgán měl případně zohlednit zánik odpovědnosti za přestupek, neboť žalobkyně poskytla správnímu orgánu veškerou součinnost.

Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Konstatoval, že je vázán právním názorem Ministerstva průmyslu a obchodu a ministryní ohledně vymezení povinné osoby ve smyslu § 5 odst. 2 kontrolního řádu. Žalobkyně neposkytnutím požadovaných dokladů nesplnila povinnost ukládanou jí § 10 odst. 2 kontrolního řádu, kontrolujícím osobám bylo znemožněno zjištění stavu věci v nezbytném rozsahu a žalobkyně se tudíž dopustila přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu. Žalovaný rovněž konstatoval nepravdivost tvrzení žalobkyně, že měla kontrolnímu orgánu poskytnout nad rámec své povinnosti požadované informace a podklady. Namítaná nezákonnost provedené kontroly rovněž není důvodná, neboť kontrola byla provedena za účelem zjištění, zda se v objektu Otěvěk 55 provozuje hostinská případně jiná činnost, která je živností. Neumožněním výkonu kontrolních oprávnění ze strany kontrolního orgánu došlo k naplnění formálních i materiálních znaků přestupku, jehož skutková podstata je vymezena v § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu. Povinností žalobkyně bylo vytvořit podmínky pro výkon kontroly a umožnit kontrolujícímu orgánu výkon jeho oprávnění stanovených kontrolním řádem a poskytnout mu potřebnou součinnost.

Obsah správních spisů

9. Ze spisů kontrolních orgánů vyplynuly se zřetelem k uplatněným žalobním bodům tyto podstatné skutečnosti:
10. Na základě zjištění a úkonů živnostenského úřadu, zejména zjištění vlastnických vztahů k objektu Otěvěk 55, prověřování formální existence soukromého klubu Vráž jako právnické osoby a zjišťování a prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že se v objektu Otěvěk 55 provozuje hostinská nebo jiná živnostenská činnost, dospěl živnostenský úřad k podezření stran provozování hostinské činnosti na uvedené adrese. S ohledem na charakter a okolnosti provozované činnosti živnostenský úřad přistoupil k provedení společné kontroly za přítomnosti kontrolních orgánů, SÚIP, ČOI, příslušníků Celního orgánu a Policie ČR.
11. Z úředních záznamů ze dne 21. 3. 2017, č. j. 9254/5.71/17-1 a ze dne 24. 3. 2017, č. j. 9254/5.71/17-6 o zahájení kontroly se podává, že dne 21. 3. 2017 byla v objektu na adrese Otěvěk 55 živnostenským úřadem zahájena kontrola tím, že pověřený úředník, P.K., předložil služební průkaz povinné osobě, D.T., která v té době obsluhovala a účtovala hostům útratu. Úkonem předcházejícím koordinované kontrole byl ve smyslu § 8 písm. b) kontrolního řádu kontrolní nákup v restauraci v objektu Otěvěk 55, která vystupuje jako Soukromý klub Vráž. V kuchyni restaurace byl zastížen J.T., který vypověděl, že je zaměstnán u L.H. a žalobkyni vypomáhá jako kuchař. V průběhu sepisování záznamu o skutečnostech zjištěných při poskytnutí součinnosti se na místě kontroly objevil L.H., kterému se vedoucí kontrolní skupiny prokázal. L.H. odmítl poskytnout jakékoliv informace a veškeré jednání směřoval k ukončení kontroly z důvodu, že se kontrolní orgány nacházejí na soukromém pozemku. V průběhu kontroly se na místo dostavila i žalobkyně a oznámila, že veškerým jednáním pověřuje manžela L.H.. Žalobkyně i její manžel byli poučeni o tom, že by měli poskytnout požadovanou součinnost, což odmítli.
12. Podáním ze dne 27. 5. 2017 žalobkyně sdělila živnostenskému úřadu, že jí nebylo doručeno pověření ani oznámení o zahájení kontroly ve smyslu kontrolního řádu. V dopise živnostenského úřadu ze dne 31. 5. 2017, č. j. ŽIV/902/17/Cho/16 bylo žalobkyni sděleno, že kontrolní orgán v okamžiku zahájení kontroly informoval povinnou osobu, D.T., o možnosti obeznámit kontrolovanou osobu o zahájené kontrole, přičemž její nepřítomnost nebrání pokračovat v zahájené kontrole. Žalobkyně v následných podáních opakovaně zpochybnila platnost zahájení kontroly, přičemž jí bylo živnostenským úřadem opakovaně vysvětleno, že k zahájení kontroly došlo zákonným způsobem. Písemností ze dne 22. 6. 2017, č. j. ŽIV/902/17/Cho/18 byla po žalobkyni požadována součinnost spočívající v předložení dokumentů, konkrétně dokladů prokazujících provozování živnosti za období od 17. 11. 2016 – účetní doklady, daňové doklady, evidenční doklady, pracovní smlouvy zaměstnanců, včetně dohod, doklady vztahující se k provozování soukromého klubu Vráž, jakož i doklady o vzniku soukromého klubu a o příjmech a výdajích spojených s činností klubu.
13. Doručením oznámení o zahájení řízení o přestupku dne 18. 9. 2017 bylo s žalobkyní zahájeno řízení pro podezření ze spáchání přestupku podle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu, kterého se žalobkyně měla dopustit tím, že jako podnikající fyzická osoba nesplnila povinnost kontrolované osoby podle 10 odst. 2 kontrolního řádu tím, že neumožnila v průběhu živnostenské kontroly kontrolujícímu orgánu výkon jejich oprávnění a neposkytla potřebnou součinnost spočívající v předložení požadovaných dokladů.
14. Dne 26. 9. 2017 byla žalobkyně vyzooměna před vydáním rozhodnutí o možnosti uplatnit svá procesní práva a o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
15. Dne 14. 11. 2017 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, kterým byla žalobkyně uznána vinnou z výše specifikovaného přestupku. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, ve kterém namítala, že kontrola nebyla platně zahájena. Krom toho, že dcera žalobkyně Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

nesplňovala atribut povinné osoby ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu, žalobkyně měla za to, že nebyla splněna ani podmínka pro výkon kontroly spočívající v souvislosti mezi kontrolou a provozovanou činností uvnitř kontrolovaného objektu. Žalobkyně uvedla, že objekt Otěvěk 55 je rodinný dům, který mimo jiné slouží pro účely soukromého klubu a nikoliv pro účely provozování podnikatelské činnosti. Závěry kontrolního orgánu, že se jedná o veřejný objekt, je proto třeba odmítnout, neboť se nezakládají na pravdě. V neposlední řadě žalobkyně odkazuje na přestupkový zákon a uvádí, že nepostačí naplnit skutkovou podstatu přestupku, ale v údajném přestupkovém jednání musí být shledána i společenská škodlivost. U žalobkyně nebylo toto naplněno a rovněž nebylo zjištěno zavinění přestupkového jednání, neboť žalobkyně nevykonávala podnikatelskou činnost, tudíž se vytýkaného přestupku nemohla zaviněně dopustit.

16. Prvostupňové rozhodnutí bylo k odvolání žalobkyně nejprve žalovaným zrušeno, následně bylo potvrzeno žalobou napadeným rozhodnutím.

Právní názor soudu

17. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
18. Žaloba je důvodná.
19. Žalobkyně učinila předmětem sporu, zda byla kontrola zahájena v souladu s právní úpravou. Žalobkyně má za to, že se tak nestalo a že kontrola nebyla zahájena ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu, neboť její dcera, D.T. nemohla naplňovat atribut povinné osoby, jak vyžaduje uvedené ustanovení.
20. Podle § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu je kontrola zahájena prvním kontrolním úkonem, kterým je *předložení pověření ke kontrole kontrolované osobě nebo jiné osobě, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela (dále jen „povinná osoba“), jež je přítomna na místě kontroly.*
21. Předmětná otázka, spočívající v posouzení a vymezení pojmu „povinná osoba“ ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu, byla v rámci správního řízení vymezena Ministerstvem průmyslu a obchodu v jeho rozhodnutí ze dne 22. 8. 2018, č. j. MPO 15043/2018 tak, že „*z uvedeného vymezení institutu „povinné osoby“ je zřejmé, že zákon považuje za povinnou osobu mj. i osobu, jež je přítomna na místě kontroly, koná nebo konala pro kontrolovanou osobu práce, případně se na činnosti kontrolované osoby podílela či podílí. Ze zákona je tedy zřejmé, že pro naplnění atributu povinné osoby zcela stačí, pokud se tato osoba jakýmkoliv způsobem podílela či podílí na činnosti, která je předmětem právního vztahu mezi kontrolovanou osobou a kýmkoliv dalším. Povinná osoba tedy nemusí být v žádném „kvalifikovaném“ (pracovněprávním) vztahu s kontrolovanou osobou.*“
22. Kontrola byla zahájena zákonným způsobem, neboť D.T. naplňovala atribut povinné osoby ve smyslu § 5 odst. 2 písm. a) kontrolního řádu. Nelze tudíž souhlasit s námitkou žalobkyně, že v důsledku neplatného zahájení kontroly nemohl kontrolní orgán vyžadovat poskytnutí součinnosti ve smyslu § 8 písm. c) kontrolního řádu. Navíc je potřeba připomenout, že žalobkyně se dostavila na místo kontroly krátce po zahájení kontroly, tudíž byla o zahájené kontrole informována. Tato skutečnost vyplývá i z úředních záznamů ze dne 21. 3. 2017, č. j. 9254/5.71/17-1 a ze dne 24. 3. 2017, č. j. 9254/5.71/17-6. Pro činnost kontrolních orgánů je důležité vytvoření elementárních podmínek nezbytných ke splnění účelu samotné kontroly. V základním rozsahu jsou oprávnění kontrolujícího vymezena v kontrolním řádu, přičemž právo na poskytnutí údajů, dokumentů a věcí vztahujících se k předmětu kontroly nebo k činnosti kontrolované osoby je nezbytným předpokladem splnění povinnosti kontrolního orgánu zjistit a popsat stav věci v rozsahu nezbytném ke splnění účelu kontroly. Právům kontrolujícího odpovídá mimo jiné povinnost kontrolované osoby uvedená v § 10 odst. 2 kontrolního řádu, podle které je Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

kontrolovaná osoba povinná vytvořit podmínky pro výkon kontroly, umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění stanovených tímto zákonem a poskytovat k tomu potřebnou součinnost a podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, pokud o to kontrolující požádá.

23. Vytvoření podmínek pro výkon kontroly je potřeba vnímat jako nutné zajištění účelu kontroly. Poskytnutí součinnosti k umožnění výkonu kontroly ze strany kontrolujícího zahrnuje rovněž aktivitu kontrolované osoby, která je povinná nejen vydání požadovaných dokladů nebránit, ale je povinná tyto dokumenty a doklady také sama vyhledat a předat je kontrolujícímu. Nesplnění těchto podmínek kontrolujícím, případně i povinnou osobou, představuje porušení zákona a důsledkem toho je kvalifikování jednání jako přestupku spáchaného fyzickou nebo právnickou osobou a uložení peněžité pokuty dle § 15 odst. 1 písm. a) kontrolního řádu.
24. Žalobkyně byla v průběhu kontroly vyzvána o účelu kontroly a zároveň byla písemností ze dne 22. 6. 2017, č. j. ŽIV/902/17/Cho/18 vyzvána k předložení specifikovaných dokladů, což však žalobkyně odmítla učinit a požadované doklady kontrolnímu orgánu nepředložila. Žalobkyně pouze opakovaně zpochybňovala řádné zahájení kontroly. Svým vědomým jednáním tak žalobkyně odmítla poskytnout kontrolnímu orgánu potřebnou součinnost k výkonu kontroly. Kontrolní orgán jednání žalobkyně vyhodnotil jako porušení § 10 odst. 2 kontrolního řádu, neboť žalobkyně neposkytla potřebnou součinnost. V souladu se zákonem bylo s žalobkyní zahájeno přestupkové řízení.
25. Dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2018, č. j. 1 As 84/2018 – 33 „*ukládání pokut za neposkytnutí součinnosti má povahu obdobnou pořádkové pokutě, vztahuje se k určité kontrole, v rámci níž je prostřednictvím sankčního mechanismu vynucováno splnění povinnosti součinnosti se správním orgánem tak, aby mohl být smysl a účel kontroly naplněn.*“
26. Jako nedůvodné krajský soud shledal tvrzení žalobkyně o tom, že v době zahájení kontroly neprovozovala v objektu Otěvěk 55 podnikatelskou činnost, neboť objekt byl pronajat V.F.. V rámci kontroly bylo zjištěno, že provoz objektu Otěvěk 55 zajišťuje žalobkyně se svým manželem a s výpomocí své dcery. Tato skutečnost vyplynula z okolností zjištěných na místě kontroly, kdy D.T. obsluhovala a kasírovala hosty, uvedla, že práci vykonává pro svou matku. Kuchař J.T. vypověděl, že zajišťuje práci v kuchyni, kterou vykonává pro žalobkyni a zaměstnán je u jejího manžela. Z takto zjištěných skutečností, které poukazují na fakticitu provozování hostinské živnosti žalobkyní, učinil kontrolní orgán závěr, že v objektu Otěvěk 55 je provozována podnikatelská činnost odpovídající živnostenské činnosti hostinské. Nájemní smlouva s V.F. neprokazuje, že by byl objekt Otěvěk provozován jiným subjektem, než je právě žalobkyně. Krajský soud však souhlasí s žalobkyní v tom ohledu, že žalovaný nezohlednil případné důsledky nájemní smlouvy a pouze konstatoval její existenci.
27. Krajský soud přistoupil ke zrušení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného, neboť toto rozhodnutí považuje za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů spočívá v tom, že žalovaný v odůvodnění neuvedl, jak se vypořádal s námitkami žalobkyně podanými v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nikterak nereagoval na námitky uváděné žalobkyní ohledně účelu, k němuž je objekt Otěvěk 55 určen, a ohledně tvrzení, že žalobkyně neprovozuje podnikatelskou činnost. Žalovaný se rovněž nevypořádal s námitkou žalobkyně ohledně společenské škodlivosti přestupku, který je jí kladen za vinu a ohledně formy zavinění přestupkového jednání. Úkolem žalovaného je reagovat na námitky vznesené v odvolání a alespoň ve stručné formulaci uvést, proč takové námitky považuje za mylné, liché či vyvrácené, a které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí. Pokud není z napadeného rozhodnutí zřejmé, proč žalovaný nepovažoval žalobkyní uváděné námitky za nedůvodné, nelze takové rozhodnutí považovat za věcně přezkoumatelné. K témuž závěru dospěla i judikatura Nejvyššího správního soudu např. v rozsudku ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 – 84, v němž Nejvyšší správní soud učinil závěr,

že: „*nepřepořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku důvodů.*“

28. Žalovaný v napadeném rozhodnutí toliko popsal průběh správního řízení a proběhlé kontroly, odkázal na závazný názor Ministerstva průmyslu a obchodu v jeho rozhodnutí ze dne 22. 8. 2018, č. j. MPO 15043/2018, ale nezabýval se námitkami vznesenými žalobkyní v podaném odvolání, čímž své rozhodnutí zatížil závažnou vadou.
29. V případě nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu správní soud napadené rozhodnutí zruší podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Krajský soud považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto přistoupil k aplikaci uvedeného ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a žalobou napadené rozhodnutí zrušil.

Závěr a náklady řízení

30. Krajský soud uzavírá, že žaloba je důvodná, napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a proto jej podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil.
31. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 věty první s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný, který neměl v soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšnou žalobkyni, v jejím případě jsou náklady řízení představovány zaplaceným soudním poplatkem a odměnou advokáta.
32. Náklady zastoupení spočívají v odměně za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) celkem v částce 6 200 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů] a v náhradě hotových výdajů za dva úkony právní služby v částce 600 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky); celkem tedy 6 800 Kč. Repliku nepovažoval krajský soud za úkon právní služby, za nějž by náležela odměna, neboť neobsahuje nové okolnosti. Vzhledem k tomu, že advokátka je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se nárok o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Částka daně činí 1 428 Kč. Celkem jde tedy o částku 8 228 Kč. K této částce se připočítává částka 3 000 Kč vynaložená na soudní poplatek. Celkovou částku náhrady nákladů řízení ve výši 11 228 Kč je žalovaná povinna zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. M.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 27. listopadu 2019

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu